О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 27100

гр. София, 06.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 35 състав,** в закрито заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

като разгледа дело номер **7913** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от АПК.
Постъпило е искане от М. Б. А., гражданин на Т. , за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 96276/17.06.2026 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи, с която му е наложена принудителна административна мярка „отнемане правото на продължително пребиваване в Република България“ на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.
Допустимостта на искането по чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране предварителното изпълнение на административен акт се обосновава от висящо допустимо производство по оспорва на акта. Настоящото производство е образувано по жалба на молителя срещу горепосочената жалба, прието е за допустимо от съда и е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание. Следователно, по искането по чл. 166, ал. 2 от АПК настоящият състав следва да се произнесе по същество.
В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът не обсъжда материално-правната законосъобразност на акта, чието предварително изпълнение се иска да бъде спряно, доколкото това следва да се обсъди в производството по жалбата срещу него. Въпреки това, обаче, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, по необходимост следва да се обсъдят основанията за валидност на акта – форма и компетентност, доколкото те са предпоставка за настъпването на правното действие на предварителното изпълнение. В конкретния случай, настоящият състав приема, че процесната заповед за ПАМ е издадена от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, както и във формата по чл. 59 от АПК, доколкото съдържа всички посочени в нормата реквизити, включително фактите, въз основа на които се издава заповедта за ПАМ и правното основание.
Правилото на чл. 166, ал. 1 от АПК предвижда, че жалбата спира изпълнението на административния акт. Предвид различния характер на административните правоотношения и ценностите, които те защитават, АПК допуска изключения от посоченото правило, по-конкретно – по силата на изрично разпореждане на административния орган в акта да бъде включено

разпореждане за предварителното му изпълнение, или това да стане по силата изрична законова разпоредба. Първата хипотеза е уредена в чл. 60, ал. 1 от АПК, втората в съответния материален закон. Общото и при двете хипотези е, че предварителното изпълнение се допуска за да се осигури защитата на особено важни обществени отношения, което законодателят поставя по ценност пред личните интереси на участващите в административния процес. Чл. 60, ал. 1 от АПК допуска и изключение, което позволява предварителното изпълнение да се допусне от административния орган и за да се лични интереси на участващия в административния процес, но срещу предоставяне на гаранция, какъвто не е настоящият случай.
Когато предварителното изпълнение е допуснато с разпореждане на административния орган на основание чл. 60, ал.1 от АПК, то това разпореждане се обжалва по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК – в 3-девен срок от съобщаване на разпореждането. Този ред не изключва процедурата по чл. 166, ал. 2 от АПК, която може да се инициира при всяко положение на делото по оспорване на административния акт до влизане в сила на решението. В този случай критерий за отмяна на предварителното изпълнение е установяването на възможност на жалбоподателя да се причини значителна или трудно поправима вреда. Чл. 166, ал. 2, изр. последно от АПК въвежда и задължително условие искането за спиране да се основава на нови факти, доколкото първоначалната фактическа обстановка е следвало да се релевира в производството по чл. 60, ал. 5 от АПК. В конкретния случай, на искащия спиране в това производство, на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е наложена ПАМ – „отнемане правото на продължително пребиваване в Република България“, доколкото заявителят е престанал да отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ /трудовият му договор с български работодател е прекратен/. Заповедта съдържа разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК за предварително изпълнение, което е обжалвано по реда на чл. 60, ал. 5 от АПК и е образувано адм.д. № 7912/2026 г. на АССГ, 26-ти с-в. Предвид изложеното по-горе, при това предварително изпълнение на административния акт по силата на разпореждане на административния орган, в производството по чл. 166, ал. 2 от АПК, съдът следва да съпостави личния интерес на искащия във връзка с вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за него и обществения интерес. Следва да се обсъдят и твърдяните нови факти по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Настоящият състав приема, че отношенията, които се уреждат от ЗЧРБ са със завишен обществен, както национален интерес, така и интерес на ЕС, поради които за тяхната охрана е обосновано да се допусне предварително изпълнение по реда на чл. 60, ал. 1 от АПК. Следователно, за да бъде уважено искането по чл. 166, ал. 2 от АПК жалбоподателят следва да докаже вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда, в значително по-голям интензитет от обичайния ефект на ПАМ по извеждането му от страната. В процесното искане за спиране по ал. 2 от АПК, жалбоподателят обосновава личен интерес и трудно-поправима вреда, причинена от извеждането му от страната, единствено свързана с необходимостта да проведе нови процедури по допускането му до трудовия пазар на Република България. Като нови обстоятелства по чл. 166, ал. 2 то АПК, заявителят посочва, че се е регистрирал като безработен и търси работа. Всички тези фактически твърдения, дори да се приеме, че са нови обстоятелства, не могат да се приемат като основания за уважаване на молбата. Те се свързват само с необходимостта да се проведе нова процедура по допускане на заявителя до трудовия пазар на Република България. В този смисъл, съдът не приема, че жалбоподателят обосновава вероятността от настъпване на значителна или трудно поправима вреда за него в по-голям интензитет от този на обществения интерес – национален и общностен, който се защитава с процесната норма.
Предвид гореизложеното, искането по ч. 166, ал. 2 от АПК следва да се отхвърли.
Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл. 166, ал. 2 от АПК на жалбоподателя М. Б. А., гражданин на Т. , за спиране на предварителното изпълнение на заповед № 96276/17.06.2026 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ – Министерство на вътрешните работи, с която му е наложена принудителна административна мярка „отнемане правото на продължително пребиваване в Република България“ на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ

Определението подлежи на обжалване в седмодневен срок от съобщаването му пред ВАС.